

Arrest

nr. 306 519 van 14 mei 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN CAUWENBERGHE
Sint-Gillislaan 117
9200 DENDERMONDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Britse nationaliteit te zijn, op 9 maart 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) van 2 februari 2024.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de syntheseseminarie.

Gelet op de beschikking van 12 april 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN CAUWENBERGHE, die verschijnt voor verzoekster en van advocaat M. MISSEGHES, die loco advocaat T. SCHREURS verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 augustus 2023 diende verzoekster een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in functie van haar Belgische echtgenoot.

Op 2 februari 2024 weigerde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie het verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 09.08.2023 werd ingediend door:

Naam: B.

Voorna(a)m(en): T. L.
Nationaliteit: Verenigd Koninkrijk
Geboortedatum: (...) 1993
Geboorteplaats: W.
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...) LAARNE

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdwtintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1,3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbeijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Ter staving van de bestaansmiddelen legt de referentiepersoon de volgende bewijzen voor:

** Rekeninguittreksels BNP Fortis Paribas op naam van de referentiepersoon met stortingsbewijzen van het OCMW Wetteren en stortingsbewijzen van leefloon door het OCMW van Laarne en OCMW Wetteren en allerhande uitgaven.*

** Betalingsfiches op naam van de referentiepersoon van zijn tewerkstelling bij het OCMW Wetteren*

** Een overzicht van de inkomsten en uitgaven (bestedingspatroon) opgesteld door de referentiepersoon.*

Uit het administratief dossier en de gegevensdatabank DOLSIS blijkt echter dat de referentiepersoon tewerkgesteld was van 24.07.2023 tot en met 23.01.2024 bij (...). Hier werden geen concrete bewijzen van bestaansmiddelen van voorgelegd. We kunnen ook opmerken dat deze tewerkstelling inmiddels beëindigd werd. Uit het overzicht dat de referentiepersoon zelf opstelde zou hij nu over 1450 euro beschikken. Dit werd niet gestaafd met concretere bewijzen zoals bv loonfiches.

Bijgevolg is het voor onze dienst niet duidelijk over welke bestaansmiddelen de referentiepersoon heden beschikt.

Wat betreft de behoefteanalyse overeenkomstig artikel 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980, deze is hier overbodig. Immers, er is niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn. Er is enkel vastgesteld dat de evaluatie niet kan gemaakt worden bij het gebrek aan het zicht op de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Over de rechtspleging en ontvankelijkheid

In casu heeft verzoekster van de mogelijkheid gebruik gemaakt een syntheseseminarie in te dienen, bijgevolg is artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) van toepassing.

Het derde tot en met zevende lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een syntheseseminarie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een syntheseseminarie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen syntheseseminarie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een syntheseseminarie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.” (eigen onderlijnen)

Zoals uit het voorgaande blijkt, bepaalt het vijfde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet dat verzoekster, die daarom heeft verzocht, over een termijn van vijftien dagen beschikt om een syntheseseminarie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van dezelfde wet doet de Raad uitspraak op grond van deze syntheseseminarie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

Verzoekster diende tijdig een syntheseseminarie in. De Raad stelt vast dat de middelen die hierin worden weergegeven een loutere reproductie betreffen van de middelen zoals die werden uiteengezet in het verzoekschrift. Verzoekster heeft evenmin in de syntheseseminarie geantwoord op de nota met opmerkingen.

Zoals hiervoor reeds werd gesteld, heeft de wetgever in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaald dat in de syntheseseminarie alle aangevoerde middelen moeten worden samengevat. Het begrip “samenvatten” kan worden gedefinieerd als het in het kort weergeven of herhalen. Het loutere hernemen van de middelen, zonder meer, kan daarentegen niet als het samenvatten ervan in de zin van de voornoemde bepaling worden beschouwd. De meerwaarde van de syntheseseminarie ligt er precies in dat “*het de verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten*”, wat bijdraagt tot de verkorting van de asiel- en migratieprocedure” (Parl. St. Kamer, 2012-13, nr. 53-2572/002, 6-7). De doelstelling is dus de procedure te vereenvoudigen en te versnellen.

Verzoekster kan steeds volstaan met de mededeling binnen de acht dagen na de kennisgeving door de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van de neerlegging van het administratief dossier dat zij geen syntheseseminarie wenst in te dienen. Indien een verzoeker toch vraagt om een syntheseseminarie in te dienen en hij zich vervolgens in die syntheseseminarie beperkt tot het louter herhalen van de middelen uit het verzoekschrift, handelt hij dilatoir. Op die wijze verlengt hij immers nodeloos de behandeldingsduur van zijn zaak en vergroot hij de administratieve last voor de partijen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. (RvS 27 maart 2014, nr. 226.907)

De raadsman van verzoekster betwist ter terechtzitting niet dat de middelen in de syntheseseminarie letterlijk worden hernomen uit het verzoekschrift en hij niet heeft geantwoord op de nota. Hij kan ter zitting niet remediëren aan het feit dat de syntheseseminarie niet conform artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet is opgesteld en dus geen geldig procedurestuk is.

De Raad kan derhalve alleen maar vaststellen dat geen wetsconforme syntheseseminarie werd ingediend.

Het beroep moet worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend vierentwintig door:

A. MAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES